

Ανοιχτή Επιστολή
Εκπαιδευτικών – Μαθητών – Γονέων/Κηδεμόνων
Μουσικού Σχολείου Χίου

Το παρακάτω κείμενο συνιστά μια κατάθεση αγωνίας και ανησυχίας της σχολικής κοινότητας του Μουσικού Σχολείου Χίου, εκπαιδευτικών, μαθητών και γονέων, όσον αφορά στο μέλλον του σχολείου και παράλληλα μια προσπάθεια ενημέρωσης της τοπικής κοινωνίας για τις συνθήκες λειτουργίας και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε ως σχολική κοινότητα αλλά και άρσης κάποιων ενδεχόμενων παρανοήσεων γύρω από τη λειτουργία του.

Το Μουσικό Σχολείο, που στεγάζεται στους Αγ. Αναργύρους στα Θυμιανά, στο κτήριο του πρώην Εκκλησιαστικού Λυκείου Β. Αιγαίου, είναι ένα ιδιαίτερο σχολείο με Γυμνασιακές και Λυκειακές τάξεις και διευρυμένο ωράριο διδασκαλίας 42 ωρών. Το 2011 με την μεταστέγασή του από το 4^ο Γυμνάσιο Χίου (οι Γυμνασιακές τάξεις) και από το 3^ο ΓΕΛ Χίου (οι Λυκειακές τάξεις), έγινε προσπάθεια να καλυφθούν οι ανάγκες στον υπάρχοντα χώρο. Το παρόν κτήριο, όμως, ως πρώην Εκκλησιαστικό Λύκειο, δεν καλύπτει τις ανάγκες ενός Μουσικού Σχολείου, που είναι πολλές και εξειδικευμένες, όπως, α) την ύπαρξη ικανού αριθμού ηχομονωμένων στούντιο για τη διδασκαλία των ατομικών οργάνων, β) μια μεγάλη αίθουσα εκδηλώσεων με σκηνικές και ηχητικές προδιαγραφές για τα μαθήματα του Θεάτρου αλλά και των Μουσικών Συνόλων κ.ά. Επιπλέον, το κτήριο:

- δε διαθέτει καν τον ικανό αριθμό μεγάλων αιθουσών που να μπορούν να στεγάσουν στην ουσία δύο σχολεία, καθώς το Μουσικό Σχολείο είναι Γυμνάσιο και Λύκειο μαζί, με αποτέλεσμα την άνιση κατανομή μαθητών στις 4 μεγάλες αίθουσες και στις μικρότερες που έχουν προκύψει από μετατροπές άλλων χώρων.
- δε διαθέτει αίθουσες εργαστηρίων Φυσικής - Χημείας και Πληροφορικής.

Χαρακτηριστικό είναι το γεγονός ότι τα πειράματα Χημείας, όπως και μαθήματα ατομικών οργάνων, εξέταση προφορικών εξεταζόμενων μαθητών κ.λ.π. γίνονται πολλές φορές σε ΜΗ κατάλληλους χώρους. Ακόμα και για τις κατά καιρούς συναντήσεις γονέων και μαθητών με κοινωνικό λειτουργό και ψυχολόγο, υπάρχει σταθερό πρόβλημα εξεύρεσης διαθέσιμου κάθε φορά χώρου.

Αν και στις υπάρχουσες υποδομές συγκαταλέγονται και δύο λυόμενα (προκάτ) που μεταφέρθηκαν τα προηγούμενα χρόνια στον εξωτερικό χώρο του σχολείου και στεγάζουν την αίθουσα καλλιτεχνικών (και τις ώρες που δεν γίνεται μάθημα καλλιτεχνικών και άλλα μαθήματα) και το στούντιο κρουστών, οι ελλείψεις και οι αδυναμίες της υπάρχουσας υποδομής δυσχεραίνουν την καθημερινότητα εκπαιδευτικών, μαθητών και -συνακόλουθα- των γονέων τους.

Οι εκπαιδευτικοί του σχολείου με προσωπική δουλειά και ευρηματικότητα και με την σταθερή και ουσιαστική βοήθεια του συλλόγου γονέων και κηδεμόνων έχουμε εξαντλήσει κάθε σπιθαμή χώρου που θα μας εξασφάλιζε λίγα μέτρα παραπάνω, για να στεγάσουμε τις αυξανόμενες ανάγκες μας, **μετατρέποντας βοηθητικούς χώρους σε αίθουσες διδασκαλίας.**

Παρά τα τόσα προβλήματα, όλα αυτά τα χρόνια ολοένα και περισσότεροι μαθητές επιλέγουν να φοιτήσουν στο σχολείο, γεγονός που αποδεικνύει την εμπιστοσύνη της τοπικής κοινωνίας και την αναγνώριση του έργου που επιτελείται.

Οι **εκπαιδευτικοί** καταθέτουν την αγωνία τους σε σχέση με το βασικό αυτό πρόβλημα της στενότητας χώρου, που μας ταλανίζει τουλάχιστον μια πενταετία, οδηγώντας σε αναγκαστική μείωση των εισακτέων, στέρηση κατά περιόδους της θέσης του υποδιευθυντή και διαφόρων μουσικών ειδικοτήτων, πρόβλημα που παρατηρείται και στα άλλα σχολεία, αλλά ιδιαίτερα το βιώνουν αρκετά από τα Περιφερειακά Μουσικά Σχολεία της Επικράτειας. Επιπλέον, οι εκπαιδευτικοί επισημαίνουν ότι είναι κρίμα να μειώνεται εξαιτίας αυτού του προβλήματος η δυναμικότητα του σχολείου, ειδικά τώρα που υπάρχει επάρκεια μόνιμου εκπαιδευτικού προσωπικού, και να στερείται από μαθητές το δικαίωμα φοίτησης σ' αυτόν τον ιδιαίτερο τύπο σχολείου.

Από την πλευρά τους οι ίδιοι οι **μαθητές** διά των εκπροσώπων τους, του 15μελους συμβουλίου, δηλώνουν: «Οι αίθουσες διδασκαλίας δεν επαρκούν. Κάποιες είναι μεγάλες και κάποιες μικρές, με αποτέλεσμα να μοιράζονται ανισομερώς οι μαθητές σε τμήματα, κάτι που δημιουργεί ανισότητες ανάμεσά μας. Στις μικρές συνωστιζόμαστε ανάμεσα στα θρανία και στα όργανα, δρασκελώντας συνεχώς εμπόδια. Σε μια πολύ μεγάλη, που ήταν και εστιατόριο πριν λίγα χρόνια, με μια πόρτα διάφανη, δίφυλλη τύπου σαλούν, το μάθημα εμποδίζεται από τους θορύβους στον διάδρομο. Στη βιβλιοθήκη που κάνουν μάθημα κατευθύνσεις του Λυκείου – αν καταφέρουν εγκαίρως να μπουν πρώτοι- ακούγονται οι ομιλίες από το γραφείο των καθηγητών. Αυτόν τον χώρο φέτος τον μονώσαμε ηχητικά με προσωπική εργασία του πρώην προέδρου του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων, κου Γιάννη Βενέτη, και ενός τεχνίτη, ο οποίος πληρώθηκε από το 15μελές Συμβούλιο του Σχολείου!

Επιπρόσθετα, η αίθουσα εκδηλώσεων γίνεται γυμναστήριο τις βροχερές μέρες, αναγκάζοντας έτσι το μάθημα του θεάτρου που πρέπει να γίνεται σε μεγάλη αίθουσα λόγω των κινησιολογικών και άλλων ασκήσεων που απαιτούν χώρο να στριμώχνεται σε κάποια από τις λοιπές αίθουσες διδασκαλίας, ενώ και οι χώροι για την ομαλή διεξαγωγή των μουσικών μαθημάτων, που απαιτούν ειδικά διαμορφωμένο περιβάλλον με κατάλληλη ακουστική, δεν επαρκούν”. Και καταλήγουν « Θέλουμε ένα σχολείο που να μπορεί να μας προσφέρει αυτά για τα οποία το επιλέξαμε, ένα σχολείο δυναμικό χωρίς τόσα προβλήματα, για να μπορούμε να δραστηριοποιούμαστε, όπως κάνουμε και τώρα, ένα σχολείο που θα το νιώθουμε, όπως και τώρα σαν οικογένεια, αλλά χωρίς τόσες στέρσεις. Η εύρεση ενός νέου χώρου δεν είναι πλέον ένα παράπονο, αλλά μία ανάγκη».

Ο **Σύλλογος Γονέων** με τη σειρά του αποφαινεται ότι «ένα σύγχρονο Μουσικό Σχολείο δεν μπορεί να στεγάζεται σε εγκαταστάσεις που δεν ανταποκρίνονται στις εκπαιδευτικές και λειτουργικές του απαιτήσεις. Οι μαθητές μας δικαιούνται ένα σχολείο, που θα τυγχάνει ασφάλειας και προσβασιμότητας, που θα ανταποκρίνεται στις δυνατότητές τους, θα υποστηρίζει το ταλέντο τους και θα τους προσφέρει ένα σύγχρονο περιβάλλον μάθησης. Δεν ζητάμε πολυτέλειες. Ζητάμε το αυτονόητο: ένα σχολείο αντάξιο των παιδιών μας. Καλούμε, λοιπόν, όλους τους αρμόδιους φορείς να αντιμετωπίσουν το ζήτημα με τη σοβαρότητα που του αρμόζει και να προχωρήσουν άμεσα στις απαραίτητες ενέργειες για την εξεύρεση και διαμόρφωση ενός νέου σχολικού κτηρίου. Η επένδυση στην εκπαίδευση και στον πολιτισμό είναι επένδυση στο μέλλον των παιδιών μας και της κοινωνίας μας. Πρόκειται για μια ανάγκη που δεν αφορά μόνο το παρόν, αλλά και το μέλλον του Μουσικού Σχολείου Χίου».